

Publicerad 2014-01-30 15:30 av Joannaskriver

Känslovapnet

Känslovapnet

Ty dolken utav besvikelse, du huggit mig med. Du, bara du kan dra ut den ur min värkande ryggmärg och lätta min plågade själv från besvikelsen du drabbat mig med. Men du vill inte dra ut den. Ack det har öppnat mina ögon och tycks vara den största besvikelsen för mig.

Jag har blivit lämnad, med endast din dolk, som sipprar ut sin dos utav besvikelse i mig. Jag har blivit träffad utav en dolk, som sakta tar död på allt levande inuti mig.

Jag antar att jag får vänta. Tills den sakta släppt taget om mig, och i tystnad hoppas, att det efteråt finns något kvar inom mig som fortfarande är vid liv.

– Joanna

Kristoffersson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joannaskriver med Poeter.se id #46829 innehar upphovsrätten